

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆԻՔ.

ԿԱՑՍԵՐԱԿԱՆ ՀՐՈՎԱՐՏՈՒԿ

ՎԱՄ ՄԵԽԱՍՏԱԿԱՅ ՀՈՌՎՄԵԱԿԱ ԿԱԹՈԼԻԿԱ ՈՐ Ի ԹԱԳԱԿՈՐՈՒԹԵԱՆ ԼԵԶԱՏԱՆԻ.

ՈՒՈՒԱՍԹՈՒՅԻ քաղաքական բարեկարգութեանցը մէջ, որ եղան 1864 տարւոյն եռքերը, նշանաւորներէն մէկն է Լեհաստանի վաճքերէն շատին փակուիլը կամ վերցուիլը։ Սյս կարգադրութեան պարագաները լաւ հասկըցուելու համար՝ այս տեղ ճիշդ թարգմանութեամբ դնեմք Կայսերական Հրովարտակը։

« Զօգոստափառ Նախորդացն Մերոց պահպանելով զուխտ կտակի, եւ զհետ երթալով անկեղծ զգացմանց Մերումս սրտի, ցանդ պաշտպան կացեալ է Մեր օրինական իրաւանց եւ անվիժար պահպանութեան դաւանութեանց հաւատարիմ հպատակացն մերոց։ Եւ յայսմ մասին առաջնորդ կալեալ է Մեր հանապազ զայն սկզբունս կրօնաներողութեան, որ մին է ի հիմնական գլխոց հայրենականացս մերոց օրինադրութեանց, եւ որ անընդհատ զօդիւ միաւորի ընդ նախնի պատմական աւանդութեանց ուղղափառ եկեղեցւոյ ազգիս ՈՒՈՒԱԾ։

« Եւ ի թագաւորութեան Լեհաստանի, որոյ բնակիչքն մեծաւ մասամբ ունին զգաւանութիւն հռովմէական կաթոլիկ եկեղեցւոյ, առանձինն իմն խնամ կալեալ է Մեր քարեկարգութեան եկեղեցւոյն այնորիկ, պահպանով զբովանդակ կարգագրութիւնս նորին այնպէս՝ որպէս անգստին իսկզբանէ հաստատեալք իցեն։ Յամսն 1861 եւ 1862, յորժամ պարգեւեցաքն բնակչաց այնը թագաւորութեան պէսպէս ազատութիւնս եւ արտօնութիւնս, ընդարձակեցաք զնոսին եւ առ եկեղեցականս հռովմէական կաթոլիկ եկեղեցւոյ, յանձն առնելով զլերատեսչութիւնն գործոց նորին արանց՝ որոց հաւատարութեան առ հռովմէական կաթոլիկն եկեղեցի անյերկուանալի էր։

« Որոյ վասն եւ առաւելագոյն ցաւով սրտի նկատեալ տեսաք Մեք, զի ի ժամանակի վրդովմանցն յետ այնորիկ յուղելոց ի թագաւորութեան Լեհաստանի, ոմանք յեկեղեցականացն հռովմէական կաթոլիկաց անհաւատարիմք երեւեցան եւ հովուականին իւրեանց պաշտաման եւ պարտուց հպատակութեան։ Նոքին իսկ կրօնաւորքն՝ ի մոռացօնս դարձուցեալ զպատուէրս Աւետարանին, եւ զկրօնաւորական ուխտան զորս ուխտեալ էին առաջի սրբոյ սեղանոյն, յարիւնհեղութիւն զմարգիկ գրգուեցին եւ ի սպանութիւն, պղծեցին զորմունս մենաստանաց՝ ընդունելով ի նոսին զսեղանակապուտ երդմունս յաղագս ոճրագործութիւնս առնելոյ. ոմանք անձամբ իսկ գիմեալ խառնեցան ի գասս խոռվարաբացն, եւ թաթաւեցին զձեռս իւրեանց յանպարտ արիւն անմեղաց։

« Թէպէտեւ մեծապէս վշտացուցիչք են Մերումն սրտի երեւոյթքս այսոքիկ, որք դրդուեցուցանեն ի հիմանց զհաւատս եւ զուղզութիւն բարուց ժողովրդոցն յանձնելոց ի վերնախնամ Տեսչութենէն Մերումս առաջնորդութեան, սակայն չզօրեն նոքին ցրտացուցանել զեռանդն հոգատարութեան Մերոց ի բարեկարգութիւն հռովմէական կաթոլիկ եկեղեցւոյ ի թագաւորութեան Լեհաստանի։ Այսու մտօք պատուէր տուաք Մեք Կանոնագիր ժողովոյն՝ կազմել եւ առաջի առնել մեզ զցուցակս հասից եւ զկալուածոց, որովք անքոյթ եւ անկարօտ լինիցի նիւթականն դրութիւն հռովմէական կաթոլիկ եկեղեցականաց, այնպէս զի մարթ իցէ ոչ միայն հաւատարել ըստ կարի զարդիւնս զորս անդամք նորին շահիցին ի թոշակացն եկեղեցականաց, այլ եւ առանձինն գիւրութիւն լինիցի կենաց այնոցիկ ի ժողովրդապեատց՝ որք զարդիս, առ անշնարին սակաւութեան

կամ անստուգութեան հասիցն՝ կարի իմն նեղին չքաւորութեամբ։

«Բայց միանգամայն եւ փորձն դշխեմ անցելոցն աւուրց բուռն առնէ Մեղ զգուշանալ ժողովրդոց՝ զի մի նոյն պատահարք վերստին գայցեն ի ցուցակութիւն, ըստ օրինակի այնց որովք կրօնաւորական միաբանութիւնք ի թագաւորութեանն լեհաստանի յայտ արարին զկցորդութիւն իւրեանց ի յոյզս խովութեանն։ Հաւաստեաւ ի վերայ հասաք, զի անմարթ է ժողուլ զմենաստանս թագաւորութեանն յայնմ անյարիր վիճակի, յոր մինչեւ ցայժմ վայելէլին նոքա առանձինն ներողամտութեամբ Պետութեանս, մինչդեռ ի յոլովս ի հովովէական կաթոլիկ թագաւորութեանց եւրոպայ, կրօնաւորքն վաղու եւս արկեալ են ընդ իշխանութեամբ վիճակաւոր եպիսկոպոսաց՝ ի գատարկել զմենաստանս յորս ոչ եւս գուցէ սահմանեալն ի կանոնաց թիւ կրօնաւորաց, կամ թէ որք վնասակար ցուցանիցեն գնացս, եւ ի տալ ի տեսչութիւն արքունի զստացուածս մենաստանաց. որոց եթէ եկեղեցականքն կամիցին լինել մատակարարք, ի բաց խոտորին ի կատարմանէ պարտուց ընիկ կոչմանն իւրեանց։ Տեսեալ զի եւ ի թագաւորութեան լեհաստանի կարեւոր պիտոյ է կարգադրութիւնս այս ի նորոգութիւն խանգարեալ բարեկարգութեան հովովէական կաթոլիկ եկեղեցեաց, հրամայեցաք սահմանել ի վարշաւ առանձինն ժողով կազմեալ յարանց ընտրելոց՝ է զի ի Մէնջ, եւ է զի ի Փոխարքայէն մերմէ։ Այն յանձնաժողով ուշի ուշով ի քնին էառ զայս խնդիր՝ եթէ ոյք ոմանք ի մենաստանաց յականէ յանուանէ արժանիք դատիցին դատարկանալոյ ի պատճառս սակաւութեան թուոյ կրօնաւորելոցն ի նոսա. միանգամայն եւ հետազոտեաց եթէ ոյք ոմանք յառանձինն մենաստանաց կցորդք եղեն գործոց վերջնումն այսմիկ խովութեան։

«Յօդուած 1. Մենաստանք կամ Վանորայք արանց եւ կանանց հովովէական կաթոլիկաց ի թագաւորութեան լեհաստանի, յորս ոչ կայցէ սահմանեալն ի կանոնաց թիւ միանձանց եւ միանձնուհեաց, եւ յանուանէ այնոքիկ՝ յորս թիւ կրօնաւորելոցն նուազ իցէ քան զջ անձինս, անյապաղ պարտին դատարկանալ, իբր զի չկարեն ըստ օրինի պահպանել եւ յառաջ վարել զկրօնաւորականն բարեկարգութիւն։

«Յօդուած 2. Բաց յայսմանէ պարտին անյապաղ դատարկանալ այնոքիկ ի մենաստանաց հովովէական կաթոլիկաց ի թագաւորութեան լեհաստանի, որք յայտնապէս եւ հաւաստեաւ կցորդք եղեն խովութեանցն վերջնոց յուղելոց անդանօր հակառակ Պետութեանս։

«Յօդուած 3. Թէ որպէս սահմանիցի ճըշգիւ թիւ համարոյ կրօնաւորաց անձնիւր մենաստանաց նշանակելոց յառաջնուան յօդուածի, եւ թէ որք իցեն գէպքն յորս մենաստանք ըստ զօրութեան երկրորդի յօդուածոյն վակելիք իցեն, առ այս առանձինն յաւելուածովք գնին ընդ հրովարտակիս կանոնագրութիւնք։

«Յօդուած 4. Միանձանց այնոցիկ ի մենաստանաց հովովէական կաթոլիկաց, որք ըստ բանից այսր հրովարտակի պարտին դատարկանալ եւ կամ փակիլ, հրաման տուեալ լինի յառաջ վարել զկրօնաւորական կեանս իւրեանց յայլս ի մենաստանաց թագաւորութեան լեհաստանի. որոց եւ սահմանեացի առ այս յարքունուստ յաւելուած ոռճիկի կամ թոշակաց, կամ թէ գնալ արտաքոյ սահմանաց Պետութեանս՝ առ ի կեալ անդանօր մշտնջենաւորապէս, ընդունելով յարքունուստ նպաստ ճանապարհի եւ թոշակ տարեւորական։

«Յօդուած 5. Յազատութեանց նշանակելոց ի 4 յօդուածի զրկեսցին այնք ի կրօնաւորաց որք յանցաւորք ցուցանիցին յոճրագործութիւնս եւ ի խուվարարութիւնս. եւ ընդ նոսա վարեսցի Պետութիւնս որպէս օրէն է ըստ սահմանեալն կարգի։

«Յօդուած 6. Նորընծայից եւ այլոց վաճառկանաց մենաստանացն գատարկելոց, որք չեւ եւս ուխտեալ իցեն զուխտ կրօնաւորութեան, տուեալ լինի հրաման ելանել ի վաճացն եւ ընտրել զայլ պայման կենաց։ Խոկ եթէ ցանկանայցեն յառաջ վարել յայլում մենաստանի զնորընծայութիւն իւրեանց, բաշխին ի մենաստանս մնացեալս, բայց ոչ ընդունին ի մնունդ իւրեանց զառանձին թոշակ։

«Յօդուած 7. Ամենայն իշխանութեանց պատուէր տուեալ լինի առնել զամենայն հնարխս՝ զի մի գագարեսցէ ասառւածպաշտութեանն կարգ յեկեղեցիս որ մերձ իցեն մենաստանացն գատարկելոց կամ փակելոց։

«Յօդուած 8. Եկեղեցիքն յիշատակեալք ի նախընթաց յօդուածի, յետ սկզբնական կարգագրութեան եւ յապահովութեան նոցին, զօրութեամբ 16—22 կանոնաց յարելոց ի հըրքովարտակս յայս, անցանեն ընդ Տեսչութեամբ Վիճակաւոր Եպիսկոպոսաց։

«Յօդուած 9. Եկեղեցիք մենաստանաց գատարկելոց կամ փակելոց, որք յառաջագոյն եւս ունէին ժողովրդական ծուխս, կացցեն եւ մնացեն ժողովրդականք՝ յետ գատարկանալոյ կամ փակելոյ մենաստանացն։

«Յօդուած 10. Նախնական գպրոցք որ գտանին ի մենաստանս հռովմէական կաթոլիկաց ի թագաւորութեան Լեհաստանի՝ պարտին մնալ հաստատունք յապագայսն, եւ թողցին ի շինուածս անդ վանորէից։ Եթէ յզկնիսն պէտք ինչ լինիցին զոմանս ի շինուածոցն յայնցանէ վարել յայլ ինչ պէտս, յայնժամ ի փոխարէն այնց շինուածոց սահմանեսցի յարքունուստ գպրոցացն այնոցիկ այլ ինչ շինուած բնակութեան։

«Յօդուած 11. Սոհասարակ ամենայն նախնական գպրոցք անցանեն ընդ անընդմէջ տեսչութեամբ յանձնաժողովոյն ազգային լուսաւորութեան։ Տեսչութիւն նախնական գպրոցացն այնոցիկ, գասախօսութիւնք ի նոսա եւ ընտրութիւն ուսուցչաց լինին ըստ ճշգրիտ բանից հրովարտակաց՝ որ յ50 օդոստոսի (11 սեպտեմբերի) տարւոյս, յաղագս նախնական գպրոցաց եւ յաղագս ուսումնական վերատեսչութեանց կարգելոց։

«Յօդուած 12. Եկեղեցական գպրոցք, որ գտանին մերձ առ Կոնսիստորիայս կարգին

քարողչաց ի վարշաւ, ի Լիւպլին, ի Վլոցլաւ եւ ի Փլոցք, անցանեն ընդ լիտակատար իշխանութեամբ վիճակային եպիսկոպոսաց։

«Յօդուած 13. Որպէս զի սերտ եւս միասցին գասատուութիւնք, եկեղեցական գըպրոցք քարողչացն պարտին միանալ ընդ վիճակային եկեղեցականաց գպրոցաց, համաձայնութեամբ տեսչութեան հոգեւորական գործոց ընդ վիճակային իշխանութեան։ Ի միանալ այսպէս երկուց եկեղեցական գպրոցաց՝ սահմանի վասն նոցա տեղի ի միում ուրեք ի գատարկացեալ վանորէից՝ եթէ կարեւոր թուեցի։ Խոկ գումարք գրամոց նշանակեալք ի պահպանութիւն միումն կամ միուում ի նոցանէ ոչ կարճեսցին։

«Յօդուած 14. Հիւանդանոցք, աղքատանոցք եւ այլ բարեգործական տեղիք որք էին ի վանորայմն գատարկեալս կամ փակեալս՝ անցանեն հանդերձ շինուածովք իւրեանց ըստ հասարակ օրինաց ընդ տեսչութեամբ յանձնաժողովոյն կարգելոյ ի Պետութենէն վասն ներքին եւ եկեղեցական գործոց։ Ի մնունդ նոցա եւ ի գարման հասուցանին գըրամբ ի գանձարանէ թագաւորութեանն Լեհաստանի յեկամտից վանորէիցն առելոց յարքունիս։

«Յօդուած 15. Յետ գատարկանալոյ եւ փակելոյ վանորէից ըստ զօրութեան առաջին եւ երկրորդ յօդուածոց այսր հրովարտակի, այլ ամենայն հռովմէական կաթոլիկ վանորայք՝ որք մնայցեն ի թագաւորութեան Լեհաստանի, թէ արանց իցեն եւ թէ կանանց, բաժանին ի սահմանաւորս եւ յանսահմանաւորս։ Վերջինքն, այսինքն են անսահմանաւորք, գատարկացին հետ զհետէ, յորժամթիւ կրօնաւորելոցն ի նոսա պակասիցէ, մինչեւ ի միում ուրեք ի մենաստանացն այնոցիկ մնայցեն միանձունք կամ միանձնուհիք պակաս թուով քան զ8։

«Յօդուած 16. Ամենայն մենաստանք թագաւորութեան Լեհաստանի, եւ սահմանաւորքն եւ անսահմանաւորք, արկանին ընդ իշխանութեամբ վիճակաւոր Եպիսկոպոսաց, որով եւ ի բաց բառնի հապատակութիւն նոցա կրօնաւորական գաւառապետաց եւ ընդհանրական մեծաւորաց, եւ ոչ եւս հրաման է նոցա նամակագիր լինել առ նոսին. ընդ նը-

մին ի բաց բառնին եւ վանական ժողովք։ Մանրամասն կանոնք յաղագս տեսչութեան վանորէից եւ յաղագս այցելուաց ի զնութիւն բարեկարգութեան մենաստանաց՝ հրատարակեսցին առանձինն։

«Յօդուած 17. Յանձն լինի կազմել զառաջարկութիւն յաղագս դրամոց զորս պարտ իցէ սահմանել ի չափաւոր մնունդ սահմանաւոր եւ անսահմանաւոր վանորէից։ Միանդամայն եւ կանոնս սահմանել, որովք քաղաքականն աեսչութիւն պարափ հսկել ի վերայ ճշգրիտ պահպանութեան օրինաց Պետութեանն ի կողմանէ վանորէից։ Առաջարկութիւնըն այնոքիկ յետ վերազնութեան կանոնագիր ժողովյն պարտին ընդունել զՄերս հաստատութիւն։

«Յօդուած 18. Առ ի գարձուցանելոյ զկըրօնաւորս ի բնական պարապմունսնոցին, եւս եւ որպէս զի հաստատուն եւ զուգաչափ եղանակաւ պահպանեսցին հռովմէական կաթոլիկ մենաստանք թագաւորութեան Լեհաստանի, եւ լնուցուն պէսպէս պիտոյք եկեղեցեաց հռովմէական կաթոլիկաց, զօրութեամբ 21 յօդուածոյ հրովարտակիս այսորիկ, ամենայն անշարժ ստացուածք մենաստանաց արանց եւ կանանց՝ եթէ դատարկելոցն եւ փակելոց, եւ եթէ մնացելոցն սահմանաւորաց կամանսահմանաւորաց, նոյն պէս եւ դրամագլուխք նոցին, անցանեն ընդտեսչութեամբ գանձուն արքունի՝ ըստ զօրութեան նոյնօրինակ կարգադրութեանց եղելոց յամսն 1818—22։

«Յօդուած 19. Վերոյիշեալ ստացուածք ամենայն աւանդին ըստ կանոնաց եղելոց ընդ հրովարտակիս ընդ այսմիկ, ընդ լիակատար իշխանութեամբ յանձնաժողովյն հասից եւ ծախուց Պետութեան, ի բաց առեալ միայն զշխուածոն որք մնացեն մենաստանաց եւ վանական եկեղեցեաց, որք փոխեսցին ի ժողովրդականս կամ յերկրորդականս, եւս եւ զայնպիսիս (զտունս, զշխուածս, զկալուածս եւ այլն) որք ի մնունդ

հիւանդանոցաց եւ աղքատանոցաց եւ այլոյ աստուածահամոյ եւ կենցազօգուտու նպատակաց, որքա պարտին մնալ ընդ իշխանութեամբ Յանձնաժողովյն ներքին եւ եկեղեցական գործոց, եւ կամ անցանել ընդ իշխանութեամբ Յանձնաժողովյա աղգային լուսաւորութեան։

«Յօդուած 21. Եկամուտք կալուածոց վանորէից, որք այժմ անցանեն ընդ իշխանութեամբ Յանձնաժողովյն հասից եւ ծախուց, յետ զեղչելոյ ոչ աւելի քան զ10 առ ٪ շահ անտի իծախս կարեւորս մատակարարութեան եւ տեսչութեան կալուածոցն այնոցիկ, թէպէտ եւ մտանեն ի գանձարան թագաւորութեանն, սակայն միայն յառաջիկայ պէտս կարեն ի գործ արկանիլ։ ա) ի մնունդ եւ ի պահպանութիւն մենաստանացն մնացելոց, ըստ զօրութեան 17 յօդուածոյն։ բ) ի հատուցումն թոշակաց եւ ճանապարհական նպաստից միանձանցն եւ միանձնուհեաց գատարկացեալ վանօրէից։ գ) ի պահպանութիւն կանոնաւոր եւ անընդհատ կարգաց աստուածպաշտութեան յեկեղեցիս մենաստանացն այնոցիկ։ դ) ի պահպանութիւն ամենայն ուսումնական եւ բարեգործական տեղեաց, որք էին ի նոսա։ ե) ի նպաստ չըքաւոր եկեղեցականաց՝ որք նշանաւոր լեալ իցեն հաւատարմութեամբն իւրեանց ի սպասու եկեղեցւոյն եւ Պետութեան, եւ առ հասարակ ի գիւրութիւն վիճակի հռովմէական կաթոլիկ եկեղեցականաց։ եւ զ) ի պահպանութիւն եւ ի յառաջադիմութիւն աղգային կրթութեան, մանաւանդ նախնական գըպրոցաց։

«Յօդուած 22. Հրովարտակս այս հանդերձ յարագրելովքն առ սմին կանոնօք պարտի անյապաղ անցանել յօրագրութիւն Օրինաց։

«Տուալ ի Յարսքոյէ-Սելօ, ի 27 հոկտեմբերի (յ8 նոյեմբերի) 1864 ամի։

(ԱՏՐԱԳՐԵԱԼ)

ԱՂԵՔԾԱՆԴԻԲ»

